

A jogügyi bizottság helyesli a gázgyár kérelmének elutasítását.

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország legutóbbi számában közölte a tanácsnak azt a határozatát, melyben elutasítja a Központi Gáz- és Villamossági R. T.-nek a gáz és villanyáram egységárainak fölemelését, sőt határozottan megtiltja a gyárnak, hogy követeléseit akár a magánfogyasztókkal, akár a várossal szemben magasabban számlázza. A tanács e határozatának meghozatalakor több szempontból bírálta el a kérdést. Első szempont az volt, hogy ráfizet-e a gázgyár a kétségtelenül többbe kerülő üzemére? Természetes, hogy a gyárnak ez az állítása azonnal megdőlt amaz ellenérv mellett, hogy a Központi Gáz- és Villamossági R. T.-nek negyven éves szerződése van a várossal és ha a magasabb munkabérek, háromszoros szénárak mellett rá is fizet az üzemére, ezért a ráfizetett összegért bőségesen kárpótolja magát a háboru előtti és kárpótolni fogja magát a háboru utáni esztendőkből.

Ezt az érvet csak arra hozta fel a tanács, hogy ha a vállalat rá is fizet a háborus üzemére, mégsem áll jogában emelni, de hogy a vállalat tényleg rá is fizet, a tanács ezt az állítást nem fogadja el. Tény ugyanis, hogy a légszuszgyártásnál előálló melléktermékek — a kátrány, koks, naftalin stb. — megkevesbedtek ugyan, de áraik ötször magasabb, mint ezelőtt voltak és így ami az egyik oldalon elveszik, bőségesen megtérül a másik oldalon.

A tanács álláspontjának helyességét fogadta el a jogügyi bizottság is, mely hétfőn délután négy órakor tartotta ülését ebben az ügyben.

A jogügyi bizottság ülésén dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnökölt. Balogh

Károly pénzügyi tanácsos részletesen ismertette a gázgyár beadványát, majd felolvasta a tanács ismert elutasító határozatát. Véleménye szerint elsősorban a gázgyár könyveit kell megvizsgálni, mert legfontosabb annak a kérdésnek eldöntése, vajon ráfizet-e üzemére a légszuszgyár. Meg kell állapítani, hogy mennyibe került a vállalat üzeme a háboru előtt és mennyibe kerül most, továbbá, hogy a melléktermékek mennyit jövedelmeznek.

Reiniger Jakab szólalt fel ezután.

— Az a kérdés, — ugymond — hogy a légszuszgyárnak olyan szerződése van-e a várossal, mely tönkre teszi a vállalatot. Ugy van tájékozva, hogy a gáztermelés közben előálló melléktermékek értékelkedése folytán olyan jövedelemhez jutott a vállalat, mely bőven kárpótolja az anyag drágaságáért.

Dr. Thuróczy Mihály: Legfontosabb kérdés az, hogy az üzemére ráfizet-e a légszuszgyár, vagy sem. Ugy tudja, hogy a gázgyár egyes gyári üzemeknek most is olcsóbban adja az áramot, mint amennyit jogában állna számlázni. Ha a társaság ráfizetne az üzemére, ezeknek a vállalatoknak nem adná az áramot 1.2—1.5 fillérért.

Dr. Balassa Ármin: A bíróság rendszert azt vizsgálja, hogy olyan-e a szerződés, mely az egyik fél tönkretételére vezet. Ebben a szerződésben benne van, hogy a légszuszgyár a szerződés egész hatálya alatt köteles a jelenlegi árakon adni a gázt és villanyáramot.

A jogügyi bizottság végül egyhangulag abban állapodott meg, hogy a tanács helyes álláspontra helyezkedett, mikor elutasító határozatát meghozta.

niszter közös egyetértésével új jegyzőkönyvet készítettek és ezt küldték vissza a törvényszékhez.

A szenzációs leleplezésre a bíróság elhatározta, hogy hétfőn kihallgatja Jerzabecski hadügyminiszteri osztályfőnököt és a három minisztert.

A mai tárgyaláson, amelyet délelőtt negyed 12 órakor nyitott meg dr. Altmann országos főtörvényszéki tanácsos, Höpler államügyész szenzációs kijelentést tett. Elmondotta, hogy a hadügyminiszteriumban van valaki, aki mindent elkövet, hogy a vizsgálat sikerét meghiúsítsa és a vádlottakat megmentse. Csak így lehet megmagyarázni, hogy a hadügyminiszterium a vizsgálat terhelő adatai ellenére nyilatkozatot adott ki dr. Krantz javára. A nyilatkozat az az akta, amelyet Lustig százados szombati vallomásaiban említett és amelyről azt állította, hogy annak tartalmát a hadügyminiszteriumban utólag megváltoztatták. Elmonda még az államügyész, hogy gyanúját telefonon jelentette a hadügyminiszternek, aki ki jelentéstétel végett akkor kihallgatásra kérte. Ő magával vitte a nyilatkozatot, amelyet azután visszaadott a vizsgálóbírónak. Pár nappal később értesült arról, hogy a hadügyminiszterium visszakérte az aktát. Annak a nyilatkozatnak, amely most az ügyiratok közt van, a szövege más és ő tartja magának a jogot, hogy a két szöveg tanulmányozása után indítványt tegyen.

Az ügyész szenzációs kijelentése után újabb szenzáció következett. Az elnök által tanuvallomásra fölhívott báró Schenk igazságügyminiszter azzal kezdte vallomását, hogy tegnap az uralkodónak visszaadta megbízatását. Nem azért mondott le miniszteri állásáról, mintha ami történt állásával nem férne össze, hanem azért, hogy szabadon beszélhessen. A felség föloldotta őt a titoktartás alól.

Elmondta ezután báró Schenk, hogy a kérdéses iratot, amely az akták közt van, ő maga javította ki. Erre a kijelentésre az elnök elé lépett Jerzabecsky tábornok, osztályfőnök és átnyújtotta az eredeti, ki nem javított aktát, ami után az igazságügyminiszter tovább folytatta vallomását. Előtte hihetetlennek tűnt föl az az újságközlemény, amelyet a hadügyminiszterium adott ki és azt olvasta ki belőle, hogy a hadügyminiszter Krantz pártját fogja. Az államügyész meg is kérdezte őt, hogy folytassák-e a bünvádi eljárást, mire ő ennek folytatását követelte, az aktát pedig az államügyésszel elolvasta és másolatot készített róla.

A törvényszék egyébként ma befejezi a bizonyítást. Holnap a perbeszédre kerül a sor. Ítélet csütörtökön lesz.

Az osztrák igazságügyminiszter vallomása a Depositbank bűnügyében.

Bécs, április 2. (Telefonjelentés.) A bécsi Depositbank ellen megindult árdragítási bűnpörben ma folytatták a bécsi büntetőtörvényszéken a főtárgyalást. A vádlottak Bécs legelőkelőbb kereskedői és pénzügyi kapacitásai, névszerint dr. Krausz József és Schönwald Adolf, a bécsi Reitzercég főintézője. Schönwald Adolfot a szombati tárgyaláson letartóztatták, mert az árdragításon kívül csalás is bizonyult rá. A szenzációs részletekben bővelkedő ügy tényállása a következő:

A hadseregnek sürre volt szüksége és az élelmezési ügyek vezetője, Jarzebecki osztályfőnök a sört a Depositenbank elnöke dr. Krantz utján szerezte be. A sörhöz szükséges malátát a hadicélokra lefoglalt áruból kapta meg dr. Krantz, aki az üzlet lebonyolítását szindikátusra bízta és ebbe a szindikátusba több alszállítót vett be, a nyereség főrészesévé pedig bankját és bankjának nagyrésztvényesét, Bécs egyik legnagyobb magánbankházát, a dús gazdag Reitzercéget tette meg. Azzal, hogy a hadvezetőség mellőzte a sörgyáraktól való közvetlen bevásárlást és a sörgyárosok és a hadvezetőség

közé beékelődött egy nyerészkedő szindikátusi bankszervezet, természetesen megrágták az áru, e mellett még az a visszaélés is történt, hogy a hadvezetőség malátájából készített sört a szindikátus magáncélokra rendkívül magas árakon adta el. Kiderült az is, hogy a sörvásárlások végrehajtására dr. Krantz a hadvezetőség hozzájárulásával sör bevásárló-központot létesített, azonban a bevásárlást ez a központ csak névleg intézte, ellenben a tranzakció üzleti részét a hivatalos név alatt rejtőzködő üzleti csoport bonyolította le és ezé volt a nagy haszon is. Schönwaldot azért tartóztatták le, mert a tárgyaláson bebizonyult, hogy azt a nagy hasznot, amely a Depositenbankot illette volna meg, könyvelőkkel átiratta, illetve át akarta íratni a szindikátus számlájára, ami által megcsalta a Depositenbank részvényeseit.

A szombati tárgyaláson Lustig kapitány, a hadügyminiszter volt adjutánsa kijelentette, hogy a hadügyminiszterium tisztjeinek vallomásáról készült jegyzőkönyvet elhozták a törvényszékről és az igazságügyminiszter, a pénzügyminiszter és a hadügyi-

Szeged—Csongrádi takarékpénztár

új részvényei

előnyös árfolyamon

kaphatók:

May R. Miksa

bank- és váltóüzletében Szeged.